

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 242/2024
08.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... код ..., кога заступа Миле Петковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Апелациони суд у Нишу – Основни суд у Књажевцу, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о одређивању другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници, у седници одржаној дана 08.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Одређује се Апелациони суд у Крагујевцу за одлучивање у предмету Апелационог суда у Нишу Гж 3390/24.

Образложење

Апелациони суд у Нишу је решењем Гж 3390/24 од 25.09.2024. године прихватио предлог тужиоца да се затражи делегација надлежности у поступку одлучивања о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Књажевцу П 291/24 од 17.05.2024. године. У образложењу је наведено да је Апелациони суд у Нишу одлучивао о жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Књажевцу П 428/19 од 14.04.2022. године тако што је донео пресуду Гж 2083/22 од 07.07.2022. године, којом је првостепену пресуду о обавезивању АА из ... (тужиоца у овој парници) потврдио, чиме је по мишљењу тужиоца исти претрпео материјалну штету доношењем незаконите одлуке.

Поступајући сагласно члану 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23) у вези са чланом 62. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је за суђење у овој парници одредио Апелациони суд у Крагујевцу.

Чланом 32. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да Врховни суд одлучује о сукобу надлежности између судова ако за одлучивање није надлежан други суд, као и преношењу надлежности ако постоје законом прописани разлози.

Чланом 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлжени суд ако је очигледно да ће тако

лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози, а ставом 8. истог члана је прописано да под условима из става 1. захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку.

Предмет овог парничног поступка је накнада материјалне штете која је по мишљењу тужиоца последица незаконите пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2083/22 од 07.07.2022. године, донете по његовој жалби, а којом је потврђена пресуда Основног суда у Књажевцу П 428/19 од 14.04.2022. године. Наведеном првостепеном пресудом тужени АА из ... (тузилац у овој парници) обавезан је на исплату дугованог износа за неплаћену електричну енергију, са припадајућом законском затезном каматом.

Околност да је Апелациони суд у Нишу поднетом тужбом означен као орган тужене чијим је поступањем тужиоцу проузрокована штета, може да изазове код просечне особе легитимну сумњу у непристрасност означеног суда, чак и кад је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03, 5/05, 7/05-исправка, „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 12/10, 10/15).

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Станковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић